

Extradice v mezinárodním právu. Formální aspekty

Wolters Kluwer ČR

Autorka právní monografie: JUDr. Helena Huclová, Ph.D.

Autoři recenze: Mgr. Miroslav Kubíček, JUDr. Přemysl Polák, Ph.D.

Česká právnícká literatura nepřekypuje publikacemi z oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, byť se jedná o oblast velmi zajímavou a dynamicky se vyvíjející. Od vydání poslední monografie v tomto oboru uplynulo již patnáct let (Fenyk, J. Kloučková, S. *Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Linde, 2005). Další počín na tomto poli v podobě předkládané monografie je proto třeba jednoznačně přivítat, a to tím spíše, že tato monografie se zaměřuje na zkoumání extradice jakožto stěžejního institutu mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních z její formální stránky (v rozlišování formální a materiální stránky extradice autorka navazuje na předválečnou literaturu, zejména pak F. Kronbergera, a oživuje tak některé možná polozapomenuté, avšak užitečné koncepty). K tomuto zkoumání má autorka, která působí na mezinárodním odboru trestním Ministerstva spravedlnosti, ideální předpoklady.

Předkládaná monografie je logicky a přehledně členěna, i když u jednotlivých formálních prvků extradice si lze představit i jinou volbu pořadí, a téma je zpracováno uceleně a podrobně. Působivý je především historický výklad, který nemá v dosavadní české literatuře obdoby. Kromě toho monografie přináší úctyhodný přehled zahraničních vnitrostátních právních úprav a mezinárodních smluv, díky čemuž velmi pěkně ukazuje, že cizí právní úpravy a přístupy jsou někdy i diametrálně odlišné od těch našich (skutečnost, kterou musí mít na paměti každý praktik činný v oblasti mezinárodní spolupráce). Poněkud ovšem překvapí absence závěru a jakéhokoli pokusu o zobecnění či formulaci doporučení pro sjednávání budoucích mezinárodních smluv nebo pro případné novelizace zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Je škoda, že velké množství práce, které zjevně bylo na monografii odvedeno, nebylo tímto způsobem zúročeno. Pozornější čtenář by mohl monografii vytýkat občasnou terminologickou laxnost, ne zcela optimální vymezení pojmu extradice a některé další dílčí nedokonalosti.

Nad zmíněnými nedostatky však u předmětné monografie jednoznačně převažují pozitiva. Jde o ojedinělé, záslužné a velmi přínosné dílo, které podrobně a přehledně mapuje formální extradiční právo. Lze si jen přát, aby inspirovalo vznik dalších podrobnějších monografií věnovaných materiálnímu extradičnímu právu, případně dalším institutům mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních.

29. září 2020

Miroslav Kubíček a Přemysl Polák